

ἔτους 1796. (Βλ. Allgemeiner Litterarischer Anzeiger τοῦ ἔτους 1796 σελ. 280 καὶ 285. καὶ τὸν πρόλογον εἰς τὴν ἑρμηνεῖαν τοῦ μεγάλου κανόνος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ). Δὲν μνημονεύονται τοῦ Ἰωάννου τὰ ἐξῆς. 1) Ἑρμηνεῖα εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰωαννου. 2) Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν νέον Διονύσιον τὸν ἀρχιεπίσκοπον Αἰγίνης. Ἡ ἑρμηνεῖα τοῦ πρώτου κεφαλαίου τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ ὁ εἰς τὸν Διονύσιον λόγος ἐξεδόθησαν μετὰ τῆς ἑρμηνείας τοῦ μεγάλου κανόνος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. 3) Ἱερὰ βίβλος ἢ καλουμένη Ἀποστολικὴ σαγήνη, ἧς τὰ μέρη δύο· ὧν τὸ μὲν πρῶτον περιέχει διδαχὰς λίαν ψυχωφελεῖς· τὸ δὲ δεύτερον ἐρωταποκρίσεις πνευματικὰς καὶ πάνυ ὠραίας μετὰ καὶ τινων παραινεντικῶν ἐπιστολῶν ἐν τῷ τέλει· συγγραφεῖσα μὲν παρὰ τοῦ ταπεινοῦ ἐν Ἱερομονάχοις καὶ ἀποστολικοῦ ἱεροκλήρουκτος Ἰωάννου τοῦ ἐκ τῆς Λίνδου, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀφιερωθεῖσα τῇ θεομητορί καὶ βασιλίσει τῶν ὅλων· νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα σπουδῆ καὶ δαπάνῃ τοῦ τιμιωτάτου καὶ φιλοχρίστου ἄρχοντος Κυρίου Νικολάου Πρασακάκη τοῦ ἐκ τῆς Χίου εἰς κοινὴν τῶν ὀρθοδόξων ὠφέλειαν. ἀψπέ'. Ἐνετίησιν 1785. παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ.

Ἡ βίβλος περιέχει 31 Ὀμιλίαις, αἵτινες ἐξεφωνήθησαν ἐν Σχοπέλω καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Προτάσσεται δὲ ἐπιστολὴ μοναχοῦ τινος Δανιὴλ πρὸς τὸν συγγραφέα, μία τοῦ πρώην Κορίνθου Μακαρίου καὶ ἑτέρα Νικολάου Ἀργέντη. Ἐν τέλει τῆς βίβλου ὑπάρχει καὶ „Ὀρθόδοξος ὁμολογία τοῦ συγγραφέως“.

σελ. 617. Ἀθανάσιος Κομνηνὸς Ὑψηλάντης, Κωνσταντινουπολίτης· ἐδιδάχθη τὰ ἐγκύκλια μαθήματα πιθανῶς ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν δὲ Ἱατρικὴν ἐν Παταβίῳ· ἐχρημάτισε Σπαθάριος ἐν Βλαχίᾳ, εἶτα ἰατρὸς καὶ ἰδίαίτερος σύμβουλος τοῦ μεγάλου Βεζίρου Ραχγὺμ Παζᾶ (1756—1763) καὶ μέγας Σκευοφύλαξ τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας. ἦν εἰδήμων τῆς λατινικῆς, Ἱταλικῆς, ἀραβικῆς καὶ τουρκικῆς